

Sevgi Sofrası

Bir gün sormuşlar ermişlerden birine:

– Sevginin sadece sözünü edenlerle, onu yaşayanlar arasında ne fark vardır?

– Bakın göstereyim, demiş, ermiş.

Önce sevgiyi dilden gönlüne indirememiş olanları çağırarak onlara bir sofraya hazırlamış. Hepsini oturmuşlar yerlerine. Derken tabaklar içinde sıcak çorbalar gelmiş ve arkasından da 'derviş kaşıkları' denilen bir metre boyunda kaşıklar.

Ermiş sofradakilere, "Bu kaşıkların ucundan tutup öyle yiyeceksiniz." diye bir de şart koymuş. "Peki!" deyip içmeye teşebbüs etmişler.

Fakat o da ne? Kaşıklar uzun geldiğinden bir türlü döküp saçmadan götüremiyorlar ağızlarına. En sonunda bakmışlar beceremiyorlar, öylece aç kalmışlar sofradan.

Bunun üzerine, "Şimdi.." demiş ermiş:

– Sevgiyi gerçekten bilenleri çağırırım yemeğe.

Yüzleri aydınlık, gözleri sevgi ile gülümseyen ışıklı insanlar gelmiş oturmuş sofraya bu defa. "Buyurun." denilince, her biri uzun boylu kaşığını çorbaya daldırıp, sonra karşısındaki kardeşine uzatarak içirmiş. Böylece her biri diğerini doymuş ve şükrederek kalmışlar sofradan.

"İşte!" demiş ermiş ve eklemiş:

– Kim ki hayat sofrasında yalnız kendini görür ve doymayı düşünürse, o aç kalacaktır. Ve kim kardeşini düşünür de doyurursa, o da kardeşi tarafından doyurulacaktır. Şüphesiz ve şunu da unutmayın, hayat pazarında alan değil, veren kazançtır daima.

DÜŞÜNÜN! SİZ BU SOFRADAN DOYARAK MI KALKARDINIZ YOKSA AÇ MI?

GÖNLÜNÜZDEN VE YÜZÜNÜZDEN SEVGİ EKSİK OLMASIN!